

Του Απόστολου Λυκεσά από την Εφημερίδα των Συντακτών

Το έργο μικρού μήκους με την έντονη επιρροή από Αγγελόπουλο -όπως «προδίδει» άλλωστε και ο τίτλος-, τοποθετημένο στα χρόνια της πανδημίας και με έντονο εξεγερσιακό στοιχείο, προκρίθηκε και στο Istanbul Film Awards.

Όταν ο Βασίλης Τσιράκης συνέλαβε την ιδέα για τη δημιουργία της ταινίας μικρού μήκους «Και να που ήρθε η ώρα πάλι για ταξίδι» δεν φανταζόταν ότι ο τίτλος που επέλεγε θα έπαυε να έχει μεταφορική σημασία και ότι η ταινία του θα πήγαινε πράγματι από ταξίδι σε ταξίδι. Αλλά να που η μικρού μήκους (18λεπτη) μυθοπλασία του, αφού επιλέχθηκε ανάμεσα στις δέκα που θα προβληθούν στο τμήμα Cortometrajes Mediterráneo του φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους στο Αλικάντε της Ισπανίας (Festival internacional de cine de Alicante, 21-28 Μαΐου), προκρίθηκε και στο Istanbul Film Awards.

Τον Βασίλη τον γνωρίζουμε στη Θεσσαλονίκη ως συγγραφέα έξι μυθιστορημάτων (πιο πρόσφατο «Οι αλώβητοι», εκδ. Τόπος) και ως δημιουργό άλλων τεσσάρων ταινιών μικρού μήκους, ανεξάρτητων low budget παραγωγών όπως είναι ο τεχνικός όρος που περιγράφει ευγενικά την απουσία κεφαλαίου και την αντικατάστασή του από το αποθηκευμένο δημιουργικό προσωπικό πάθος.

Ο τίτλος του τωρινού του φιλμ είναι δανεισμένος από μία φράση που ακουγόταν στο «Μετέωρο βήμα του πελαργού» του Θόδωρου Αγγελόπουλου (και προερχόταν από δικό του στίχο: «Μην ξεχνάς πως ήρθε η ώρα πάλι για ταξίδι. Ο άνεμος φυσά, τα μάτια σου μακριά»), ενώ από τα στόματα των πρωταγωνιστών ακούγεται το ποίημα «Επιστροφή» του Κώστα Καρυωτάκη. Οι επιρροές από τον Αγγελόπουλο δεν κρύβονται διόλου. Η δημιουργία του Τσιράκη όμως δεν αρκείται στην αντιγραφή του αγγελοπουλικού «κώδικα». Κυρίως αναδεικνύει τον δικό του κόσμο.

Οπότε η ταινία τεχνικά μπορεί να χαρακτηριστεί άρτια καθώς εκμεταλλεύεται στο έπακρο το εντυπωσιακό χιονισμένο τοπίο στο χωριό Καστανιά της λίμνης Πλαστήρα, δημιουργώντας μια επιβλητική, καθηλωτική ατμόσφαιρα που σπάει μόνο από τους ήχους της φωτιάς που ανάβουν οι δυο ήρωες και τις «συνθηματικές» τους κουβέντες με αναφορά στους στίχους του Καρυωτάκη, περιγραφή του κόσμου της αντιδικτατορικής αντίστασης και της νιότης τους που σημαδεύεται από αποστρατευμένο ηρωισμό και το αγκάθι της προδοσίας.

Ο μυθοπλαστικός άξονας είναι τοποθετημένος στα δύο χρόνια της πανδημίας όταν το Εθνικό Σύστημα Υγείας καταρρέει, ο λαός εξεγείρεται και ο Πέτρος αναζητά τον Λουκά, έναν παλιό του σύντροφο που έχει αποσυρθεί σε ένα ορεινό χωριό, για να τον πείσει να κατέβει μαζί του στην πρωτεύουσα και να ζήσουν μαζί τα γεγονότα. «Δεν υπάρχει παρελθόν, ούτε μέλλον, μόνο παρόν», επαναλαμβάνει ο ένας από τους δύο ήρωες της ταινίας, ενώ ο Τσιράκης υποστηρίζει ότι «η ταινία είναι μια κριτική στο “ζήσε τη στιγμή”, στο “η ζωή είναι στιγμές”, στην αποσπασματικότητα και τον κατακερματισμό της ανθρώπινης ύπαρξης της σύγχρονης κοινωνίας».

Είναι προφανές ότι οι προηγούμενες κινηματογραφικές του απόπειρες ήταν απλώς γυμνάσματα και θα πρέπει να τον αντιμετωπίσουμε από εδώ και πέρα με άλλο μάτι αφού κι αυτός εγκαταλείπει τη δημοσιογραφικού τύπου καταγραφή και τον επικαιρικό σχολιασμό εισερχόμενος στο βάθος όπου ανταμώνουν η εξέγερση και η τέχνη.

Στις ερμηνείες των δύο ηρώων ο Σωτήρης Παπαδόπουλος και ο Γιάννης Λαθήρας, σύμβουλος παραγωγής ο Λάμπρος Αντάρας, στην κάμερα ο Δημήτρης Δάρας, στο μοντάζ η Μαργαρίτα Παυλίδου, στο color grading ο Νίκος Τζαφερίδης. Η φωτογραφία είναι του ίδιου μαζί με τον Δημήτρη Δάρα, όπως δικό του είναι και το σενάριο και βέβαια η σκηνοθεσία. Η ταινία είναι ανεξάρτητη low budget παραγωγή της Λέσχης Πολιτισμού «Αναιρέσεις the project» και η πραγμάτωσή της έγινε δυνατή χάρη στην εθελοντική εργασία σχεδόν όλων των συντελεστών της.

UPD: Τύχη αγαθή το έφερε έτσι που την ώρα η “ΕφΣυν” ήταν στο τυπογραφείο και δημοσιευόταν το άρθρο για την ταινία μικρού μήκους του Βασίλη Τσιράκη “ Και να που ήρθε η ώρα πάλι για ταξίδι” το φιλμ να παίρνει το πρώτο του βραβείο ως καλύτερη ταινία στο τομέα του δράματος στο Φεστιβάλ IFA (Istanbul Film Awards).

Η βράβευση της ταινίας αποτελεί και την αυτόματη πρόκριση για τα βραβεία Golden Star στον ετήσιο διαγωνισμό της IFA (Istanbul Film Awards).

Οπότε δικαιούμαστε στην “ΕφΣυν” να μοιραστούμε λίγη από την χαρά του κ. Τσιράκη και των συνεργατών του και να τελούμε σε προσμονή και άλλων βραβείων στην φεστιβαλική πορεία της ταινίας.

Πηγή: efsyn.gr